BENDROJO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. liepos 15 d.*

„Konkurencija — Karteliai — Europos įtempiamosios plieninės armatūros rinka — Kvotų ir kainų nustatymas, rinkos pasiskirstymas ir keitimasis jautria komercine informacija — Sprendimas, kuriuo konstatuojamas SESV 101 straipsnio pažeidimas — Maksimali 10 % apyvartos dydžio riba — Atitinkama apyvarta — Bendradarbiavimas per administracinę procedūrą — 2006 m. baudų dydžio apskaičiavimo gairės“

Byloje T-391/10

Nedri Spanstaal BV, įsteigta Venle (Nyderlandai), iš pradžių atstovaujama advokatų M. Slotboom ir B. Haan, vėliau – M. Slotboom,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą P. Van Nuffel, S. Noë ir V. Bottka,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2010 m. birželio 30 d. Komisijos sprendimą C(2010) 4387 galutinis dėl procedūros pagal SESV 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla COMP/38.344 – Įtempiamoji plieninė armatūra), iš dalies pakeistą 2010 m. rugsėjo 30 d. Komisijos sprendimu C(2010) 6676 galutinis ir 2011 m. balandžio 4 d. Komisijos sprendimu C(2011) 2269 galutinis,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Frimodt Nielsen (pranešėjas), teisėjai F. Dehousse ir A. M. Collins,

posėdžio sekretorius J. Plingers, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. birželio 27 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: nyderlandų.

Sprendimą

Bylos dalykas

1 Šis ieškinys pareikštas dėl 2010 m. birželio 30 d. Komisijos sprendimo C(2010) 4387 galutinis dėl procedūros pagal SESV 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla COMP/38.344 – Įtempiamoji plieninė armatūra) (toliau – pradinis sprendimas); juo už kartelį skirtos sankcijos įtempiamosios plieninės armatūros (toliau – ĮPA) tiekėjams, dalyvavusiems atliekant veiksmus, kuriuos sudaro kvotų nustatymas, klientų pasiskirstymas, kainų nustatymas ir keitimasis jautria komercine informacija apie kainą, kiekį ir klientus Europos, regiono ir nacionaliniu lygmenimis.

2 Pradinį sprendimą Europos Komisija adresavo:

— *ArcelorMittal SA,*

— *ArcelorMittal Wire France SA,*

— *ArcelorMittal Fontaine SA,*

— *ArcelorMittal Verderio Srl,*

— *Emesa-Trefilería SA* (toliau – *Emesa*),

— *Industrias Galycas SA* (toliau – *Galycas*),

— *ArcelorMittal España SA,*

— *Trenzas y Cables de Acero PSC SL* (toliau – *Tycsa*),

— *Trefilerías Quijano SA* (toliau – TQ),

— *Moreda-Riviere Trefilerías SA* (toliau – MRT),

— *Global Steel Wire SA* (toliau – GSW),

— *Socitrel – Sociedade Industrial de Trefilaria, SA* (toliau – *Socitrel*),

— *Companhia Previdente – Sociedade de Controle de Participações Financeiras, SA* (toliau – *Companhia Previdente*), kitai ieškovei,

— *voestalpine Austria Draht GmbH* (toliau – *Austria Draht*),

— *voestalpine AG,*

— *Fapricela Indústria de Trefilaria, SA* (toliau – *Fapricela*),

— *Proderac – Productos Derivados del Acero, SA* (toliau – *Proderac*),

— *Westfälische Drahtindustrie GmbH* (toliau – WDI),

— *Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG* (toliau – WDV),

— *Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG* (toliau – *Pampus*),

— ieškovei *Nedri Spanstaal BV* (toliau – *Nedri*),

— *Hit Groep BV,*

— *DWK Drahtwerk Köln GmbH, Saarstahl AG* (toliau kartu – DWK),

— *Ovako Hjulsbro AB,*

— *Ovako Dalwire Oy AB,*

— *Ovako Bright Bar AB,*

— *Rautaruukki Oyj,*

— *Italcables SpA* (toliau – ITC),

— *Antonini SpA,*

— *Redaelli Tecna SpA* (toliau – *Redaelli*),

— *CB Trafilati Acciai SpA* (toliau – CB),

— *ITAS. – Industria Trafileria Applicazioni Speciali SpA* (toliau – *Itas*),

— *Siderurgica Latina Martin SpA* (toliau – SLM),

— *Ori Martin SA,*

— *Emme Holding SpA* (paskui iš naujo pavadinta *Trafileria Meridionali SpA*, toliau – *Trame*).

3 Komisija du kartus iš dalies keitė pradinį sprendimą.

4 Iš pradžių 2010 m. rugsėjo 30 d. Komisija priėmė sprendimą C(2010) 6676 galutinis, iš dalies keičiantį pradinį sprendimą (toliau – pirmasis keičiantis sprendimas). Pirmuoju keičiančiu sprendimu buvo sumažintos baudos, skirtos šioms bendrovėms: *ArcelorMittal Verderio*, *ArcelorMittal Fontaine* ir *ArcelorMittal Wire France*, *ArcelorMittal España*, WDI ir WDV.

5 Pirmasis keičiantis sprendimas buvo skirtas visoms pradinio sprendimo adresatėms.

6 Paskui 2011 m. balandžio 4 d. Komisija priėmė sprendimą C(2011) 2269 galutinis, iš dalies keičiantį pradinį sprendimą (toliau – antrasis keičiantis sprendimas). Antruoju keičiančiu sprendimu buvo, be kita ko, sumažintos baudos, skirtos šioms bendrovėms: pirma, *ArcelorMittal*, *ArcelorMittal Verderio*, *ArcelorMittal Fontaine* ir *ArcelorMittal Wire France*, antra, SLM ir *Ori Martin*. Antrasis keičiantis sprendimas buvo skirtas tik šioms bendrovėms.

7 Bendrojo Teismo iniciatyva visos ieškinį dėl pradinio sprendimo pareiškusios bendrovės gavo pranešimą apie antrąjį keičiantį sprendimą.

8 Bendrasis Teismas pateikė *Nedri* klausimą dėl galimos šių pradinio sprendimo pakeitimų įtakos jos argumentams ir suteikė jai galimybę pataisyti nurodytus pagrindus ir reikalavimus, kad būtų atsižvelgta į šią galimą įtaką.

9 Taigi pradinis sprendimas, iš dalies pakeistas pirmuoju ir antruoju keičiančiais sprendimais, nagrinėjant šį ieškinį yra „ginčijamas sprendimas“.

10 Dėl pradinio sprendimo, pirmojo keičiančio sprendimo, antrojo keičiančio sprendimo arba Komisijos raštų, išsiųstų atsakant į kai kurių pradinio sprendimo adresačių pateiktus prašymus iš naujo įvertinti jų pajėgumą mokėti baudą, buvo pareikšti dvidešimt aštuoni ieškiniai (bylos T-385/10, *ArcelorMittal Wire France ir kt. / Komisija*; T-388/10, *Productos Derivados del Acero / Komisija*; T-389/10, *SLM / Komisija*; T-391/10, *Nedri Spanstaal / Komisija*; T-393/10, *Westfälische Drahtindustrie ir kt. / Komisija*; T-398/10, *Fapricela / Komisija*; T-399/10, *ArcelorMittal España / Komisija*; T-406/10, *Emesa-Trefilería ir Industrias Galycas / Komisija*; T-413/10, *Socitrel / Komisija*; T-414/10, *Companhia Previdente / Komisija*; T-418/10, *voestalpine ir voestalpine Wire Rod Austria / Komisija*; T-419/10 *Ori Martin / Komisija*; T-422/10, *Trafilerie Meridionali / Komisija*; T-423/10, *Redaelli Tecna / Komisija*; T-426/10, *Moreda-Riviere Trefilerías / Komisija*; T-427/10, *Trefilerías Quijano / Komisija*; T-428/10, *Trenzas y Cables de Acero / Komisija*; T-429/10, *Global Steel Wire / Komisija*; T-436/10, *Hit Groep / Komisija*; T-575/10, *Moreda-Riviere Trefilerías / Komisija*; T-576/10, *Trefilerías Quijano / Komisija*; T-577/10, *Trenzas y Cables de Acero / Komisija*; T-578/10, *Global Steel Wire / Komisija*; T-438/12, *Global Steel Wire / Komisija*; T-439/12, *Trefilerías Quijano / Komisija*; T-440/12, *Moreda-Riviere Trefilerías / Komisija*; T-441/12, *Trenzas y Cables de Acero / Komisija*; T-409/13, *Companhia Previdente ir Socitrel / Komisija*).

Ginčo aplinkybės

Per procesą nagrinėjamas sektorius

Prekė

11 Kartelis, už kurį Komisija skyrė sankcijas, susijęs su ĮPA. Ši sąvoka apima metalinę vielą, vielos gamybai skirtų strypų pluoštus ir, be kita ko, pirma, plieną iš anksto įtempiamam gelžbetoniui, kuris naudojamas įrengiant balkonus, pamatų polius arba vamzdžius, antra, plieną vėliau įtempiamam gelžbetoniui, kuris naudojamas pramoninėje ir požeminėje architektūroje arba statant tiltus (ginčijamo sprendimo 2 konstatuojamoji dalis).

12 Prekių iš ĮPA įvairovė apima kelių rūšių viengyslę vielą (pavyzdžiui, lygią, blizgią arba galvanizuotą, profiliuotą, briaunotą vielą), taip pat kelių rūšių pluoštus (pavyzdžiui, blizgius, profiliuotus, polietilenu arba metalu dengtus pluoštus). ĮPA pluoštus sudaro nuo trijų iki šešių vielų. ĮPA parduodama įvairaus skersmens. Tačiau Komisija neatsižvelgė į specialius pluoštus, t. y. galvanizuotus arba papildomai dengtus (riebalais arba vašku) pluoštus, ir atotampas, t. y. dengtus galvanizuotus pluoštus ir galvanizuotas vielas, naudojamas statant tiltus (ginčijamo sprendimo 3 ir 4 konstatuojamosios dalys).

13 Ginčijamame sprendime taip pat pažymėta, kad daugelyje šalių reikia turėti nacionalinės valdžios institucijų išduotą techninį liudijimą. Sertifikavimo procedūros trunka apie šešis mėnesius (ginčijamo sprendimo 5 konstatuojamoji dalis).

Pasiūlos struktūra

14 Remiantis ginčijamu sprendimu, visos kartelio dalyvės kontroliavo apie 80 % pardavimų Europos ekonominėje erdvėje (EEE). Daugelyje šalių veiklą vykdė ne tik kelios didžiausios, bet ir kelios vietinės gamintojos. Daugelis šių didžiausių gamintojų priklausė metalurgijos grupėms, gaminančioms ir vielos gamybai skirtus strypus, t. y. ĮPA žaliavą, kuri yra didžiausią kainos dalį lemiantis veiksnys. Grupei nepriklausiusios įmonės privalėjo pirkti žaliavas rinkoje, o jai priklausiusios įmonės paprastai tikėjosi, kad bus aprūpintos kitų grupės įmonių. Visu ginčijamame sprendime nustatytu kartelio laikotarpiu pramonėje buvo skelbiama apie esminį ir nuolatinį pajėgumų gaminant ĮPA perteklių (ginčijamo sprendimo 98 ir 99 konstatuojamosios dalys).

15 2001 m. EEE parduodamos ĮPA vertė padidėjo iki 365 mln. eurų, o bendras tais pačiais metais parduotas kiekis sudarė beveik 600 000 tonų. 20–25 % šių pardavimų sudarė ĮPA vielos pardavimai, o 75–80 % – ĮPA pluoštų pardavimai; šie vidutiniai rodikliai įvairiose šalyse šiek tiek skyrėsi. Italijoje buvo suvartojama daugiausia ĮPA (apie 28 % ĮPA pardavimų EEE). Kitos daugiausia suvartojusios šalys buvo Ispanija (16 %), Nyderlandai, Prancūzija, Vokietija ir Portugalija (kiekviena nuo 8 iki 10 %) (ginčijamo sprendimo 100 konstatuojamoji dalis).

Paklausos struktūra

16 Pagal ginčijamą sprendimą ĮPA paklausos struktūra buvo labai nevienoda. Statybinių medžiagų gamintojai ir specializuotos projektavimo įmonės naudojo ĮPA, pavyzdžiui, konstrukcijose, skirtose suteikti pastatams arba tiltams stabilumo. Pirkėjai buvo keli dideli klientai, pavyzdžiui, *Addtek International Oy AB* (toliau – *Addtek*), kuri vėliau tapo *Consolis Oy AB*, suvartojančia Europos Sąjungoje nuo 5 iki 10 % ĮPA, ir nemažai mažesnių klientų (ginčijamo sprendimo 101 ir 102 konstatuojamosios dalys).

17 Prekybos tradicijos kiekvienoje šalyje skyrėsi. Dažnai ĮPA gamintojos ir jų klientai sudarydavo šešių arba dvylikos mėnesių tipines sutartis. Todėl atsižvelgdami į paklausą klientai už sutartą kainą užsisakydavo atitinkamą kiekį, neviršijantį aptartų apimčių. Surengus kitas derybas sutartys būdavo nuolat pratęsiamos (ginčijamo sprendimo 103 konstatuojamoji dalis).

Prekyba Sąjungoje ir EEE

18 Kaip nurodyta ginčijamame sprendime, iš kartelio laikotarpiu buvusių ĮPA pardavimo apimčių matyti, kad Sąjungos valstybės narės tarpusavyje aktyviai prekiavo. ĮPA buvo gaminama ir ja prekiaujama visoje EEE, įskaitant Norvegiją (ginčijamo sprendimo 104 konstatuojamoji dalis).

„Nedri“ ir jos patronuojančioji bendrovė „Hit Groep“

19 *Nedri* yra ĮPA gamintoja.

20 1969–1994 m. *Nedri* buvo tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuojama *Hoogovens Groep BV* Nuo 1987 m. gegužės 1 d. iki 1994 m. vasario 28 d. ši kontrolė buvo atliekama per bendrovę *Hoogovens Industriële Toeleveringsbedrijf BV*, kuriai priklausė 100 % *Nedri* akcijų.

21 1994 m. vasario 28 d. *Hoogovens Groep* pardavė šią bendrovę, įskaitant jos 100 % kontroliuojamą dukterinę bendrovę *Nedri*, trims įmonėms. Bendrovės *Hoogovens Industriële Toeleveringsbedrijf*, kuriai ir toliau priklausė 100 % *Nedri* akcijų, pavadinimas buvo pakeistas į *Hit Groep BV*.

22 Nuo 1994 m. gegužės 1 d. iki 1997 m. gruodžio 31 d. 100 % dukterinės bendrovės *Nedri* akcijų priklausė *Nedri Draht Beteiligungs GmbH*, kurios pačios 70 % akcijų priklausė *Hit Groep*, o 30 % – *Thyssen Draht AG*.

23 Nuo 1998 m. sausio 1 d. iki 2002 m. sausio 17 d. *Hit Groep* vėl priklausė 100 % *Nedri* akcijų.

24 2002 m. sausio 17 d. *Nedri* buvo parduota *Vadeho III BV*.

25 Praėjus mažiau negu mėnesiui, 2002 m. vasario 15 d. *Vadeho III* pardavė 95 % turimų *Nedri* akcijų privatiems investuotojams, o likusius 5 % – *Nedri* vadovams. 2003 m. gegužės 6 d. sutartimi *Nedri* perėmė WDI veiklą, susijusią su ĮPA. Nuo 2003 m. gegužės 14 d. WDI priklauso 30 % *Nedri* akcijų, o nuo 2006 m. lapkričio 20 d. *Ovako Holdings BV*, pačiai 100 % priklausančiai *Pampus Stahlbeteiligungs GmbH*, priklauso 70 % *Nedri* akcijų.

26 2001 m. *Nedri* apyvarta iš ĮPA EEE siekė 31 641 636 eurų. 2009 m. bendra konsoliduota apyvarta visame pasaulyje sudarė 67 420 000 eurų.

Administracinė procedūra

27 2002 m. sausio 9 d. *Bundeskartellamt* (Vokietijos konkurenciją prižiūrinti institucija) perdavė Komisijai dokumentus dėl Vokietijos *Arbeitsgericht* (darbo teismas) nagrinėtos bylos, susijusios su buvusio WDI darbuotojo atleidimu. Šis darbuotojas teigė, jog dalyvavo darant SESV 101 straipsnio pažeidimą, susijusį su ĮPA. Šiomis aplinkybėmis jis parengė pažeidimą dariusių įmonių sąrašą ir pateikė pirmuosius duomenis apie pažeidimą (ginčijamo sprendimo 105 konstatuojamoji dalis).

Pirmasis prašymas atleisti nuo baudos ar ją sumažinti ir DWK atleidimas nuo baudos

28 2002 m. birželio 18 d. DWK pateikė Komisijai paaiškinimą dėl SESV 101 straipsnio pažeidimo, susijusio su ĮPA, kurį darant dalyvavo ji pati ir kitos įmonės. DWK taip pat nurodė, jog tikisi pasinaudoti 2002 m. vasario 19 d. Komisijos pranešimu apie atleidimą nuo baudų ir baudų sumažinimą kartelių atveju (OL C 45, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 155, toliau – Pranešimas apie atleidimą nuo baudų ar jų sumažinimą) (ginčijamo sprendimo 106 konstatuojamoji dalis).

29 2002 m. liepos 3 d. DWK atstovai susitiko su Komisija ir aptarė atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo procedūrą. 2002 m. liepos 19 d. Komisija suteikė DWK sąlyginį atleidimą nuo baudų pagal Pranešimo apie atleidimą nuo baudų ar jų sumažinimą 8 dalies b punktą, nes ji buvo pirmoji įmonė, pateikusi įrodymų, leidusių Komisijai konstatuoti SESV 101 straipsnio pažeidimą, susijusį su įtariamu ĮPA gamintojų karteliu visoje Sąjungoje (ginčijamo sprendimo 107 konstatuojamoji dalis).

Patikrinimai ir prašymai pateikti informacijos

30 Remdamasi 1962 m. vasario 6 d. Reglamento Nr. 17, Pirmojo reglamento, įgyvendinančio [SESV 101] ir [102] straipsnius (OL 13, 1962, p. 204; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 3), 14 straipsnio 2 ar 3 dalimis 2002 m. rugsėjo 19 ir 20 d. Komisija atliko patikrinimus, be kita ko, WDI, DWK, *Tycsa*, *Nedri*, ITC, *Redaelli*, *Itas*, SLM, *Edilsider* (*Tréfileurope Italia Srl*, tapusios *ArcelorMittal Verderio*, pardavimo atstovui priklausanti bendrovė) ir jų dukterinių bendrovių ir atitinkamų susijusių įmonių patalpose (ginčijamo sprendimo 108 konstatuojamoji dalis).

31 Pagal Reglamento Nr. 17 11 straipsnį ir 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101] ir [102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 18 straipsnį nuo 2002 m. rugsėjo 19 d. Komisija išsiuntė kelis prašymus pateikti informacijos įmonėms, kurioms buvo skirtas pradinis sprendimas, jų patronuojančiosioms bendrovėms, kitoms įmonėms, tam tikriems asmenims (į pensiją išėjusiam ir vėliau patarėju prekybos klausimais tapusiam *Redaelli* darbuotojui ir *Tréfileurope Italia* pardavimo agentui per *Edilsider*) ir kai kurioms profesinėms asociacijoms (ginčijamo sprendimo 109 konstatuojamoji dalis).

32 2006 m. birželio 7 ir 8 d. Komisija pagal Reglamento Nr. 1/2003 20 straipsnį atliko patikrinimą buvusio *Redaelli* darbuotojo šeimos nario patalpose (*studio*) (ginčijamo sprendimo 114 konstatuojamoji dalis).

Kiti prašymai atleisti nuo baudos ar ją sumažinti ir Komisijos pateikti atsakymai

33 Kai kurios bendrovės ginčijamo sprendimo adresatės, kaip antai ITC, *Nedri*, SLM, *Redaelli* ir WDI, pateikė oficialius prašymus atleisti nuo baudos ar ją sumažinti pagal Pranešimą apie atleidimą nuo baudų ar jų sumažinimą. *Tycsa* patvirtino antikonkurencinių susitarimų buvimą, tačiau neprašė atleisti nuo baudos ar ją sumažinti (ginčijamo sprendimo 110 konstatuojamoji dalis).

34 ITC paprašė atleisti nuo baudos ar ją sumažinti 2002 m. rugsėjo 21 d. ir pateikė faktinių aplinkybių laikotarpio įrodymų dėl 1979–2002 m. vykusių ĮPA gamintojų susitikimų. 2002 m. lapkričio 11 d. ji pateikė įmonės paaiškinimą. 2003 m. sausio 10 d. Komisija preliminariai 30–50 % sumažino ITC baudą su sąlyga, kad ši bendrovė toliau paisys Pranešimo apie atleidimą nuo baudų ar jų sumažinimą 21 dalyje numatytų sąlygų (ginčijamo sprendimo 111 konstatuojamoji dalis).

35 2002 m. spalio 17 d. *Tycsa* atsakė į prašymą pateikti informacijos, pripažino faktines aplinkybes ir pateikė jos kaltę patvirtinančių įrodymų. 2002 m. spalio 21 d., atsakydama į prašymą pateikti informacijos, *Redaelli* pateikė jos kaltę patvirtinančių įrodymų, o 2003 m. kovo 20 d. oficialiai paprašė leisti pasinaudoti Pranešimu apie atleidimą nuo baudų ar jų sumažinimą. 2002 m. spalio 23 d., atsakydama į prašymą pateikti informacijos, *Nedri* pateikė įrodymų ir paprašė taikyti jai Pranešimą apie atleidimą nuo baudų ar jų sumažinimą. 2002 m. spalio 30 d., atsakydama į prašymą pateikti informacijos, SLM paprašė sumažinti baudų dydį. 2002 m. lapkričio 4 d., paskui 2003 m. kovo 6 d. ir 2003 m. birželio 11 d., atsakydama į prašymą pateikti informacijos, *Tréfileurope* pateikė jos kaltę patvirtinančios informacijos ir įmonės paaiškinimą, kuriuo siekė, kad jai būtų taikomas Pranešimas apie atleidimą nuo baudų ar jų sumažinimą. 2004 m. kovo 17 d. *Galycas* atsakė į prašymą pateikti informacijos, pripažino faktines aplinkybes ir pateikė tam tikrų jos kaltę patvirtinančių paaiškinimų. 2004 m. gegužės 19 d. WDI pateikė įmonės paaiškinimą, kuriuo siekė, kad jai būtų taikomas Pranešimas apie atleidimą nuo baudų ar jų sumažinimą. 2007 m. birželio 28 d. *ArcelorMittal*, be kitų kontaktų su Komisija, pateikė prašymą atleisti nuo baudų ar jas sumažinti; jame iš esmės buvo pateikti buvusio *Emesa* darbuotojo faktinių aplinkybių metu daryti užrašai dėl laikotarpio nuo 1992 m. iki 2002 m. (ginčijamo sprendimo 112 konstatuojamoji dalis).

36 Atsakydama į prašymus atleisti nuo baudos ar ją sumažinti Komisija išsiuntė *Nedri* ir WDI 2008 m. rugsėjo 19 d. raštą, jame pranešė apie galimybės būti atleistoms nuo baudų nebuvimą ir ketinimą remiantis Pranešimo apie atleidimą nuo baudų ar jų sumažinimą 26 dalimi taikyti baudų sumažinimą neperžengiant šio pranešimo 23 dalies b punkte numatytų ribų. Tą pačią dieną Komisija taip pat išsiuntė *Redaelli* ir SLM raštą; juo Komisija atmetė jų prašymą atleisti nuo baudos ar ją sumažinti (ginčijamo sprendimo 113 konstatuojamoji dalis).

Procedūros pradžia ir pranešimas apie kaltinimus

37 2008 m. rugsėjo 30 d. Komisija priėmė pranešimą apie kaltinimus, skirtą daugeliui bendrovių, įskaitant *Nedri*.

38 Visos pranešimo apie kaltinimus adresatės, atsakydamos į Komisijos suformuluotus kaltinimus, pateikė savo rašytines pastabas.

Galimybė susipažinti su bylos medžiaga ir išklausymas

39 Pranešimo apie kaltinimus adresatės galėjo susipažinti su Komisijos bylos medžiaga, nukopijuota į DVD. Kartu bendrovės taip pat gavo sąrašą, kuriame buvo išvardyti tyrimo medžiagoje esantys dokumentai ir nurodytas kiekvieno dokumento prieinamumo laipsnis. Joms buvo pranešta, kad DVD suteikia joms galimybę susipažinti su visais dokumentais, kuriuos Komisija galėjo gauti per tyrimą,

išskyrus dokumentus ar jų dalis, apimančias verslo paslaptis ir kitą konfidencialią informaciją. Galimybė susipažinti su dokumentais, susijusiais su atleidimu nuo baudos ar jos sumažinimu, buvo suteikta Komisijos patalpose.

40 *HIT Groep* buvo suteikta galimybė susipažinti su *Nedri* atsakymo į pranešimą apie kaltinimus dalimi, susijusia su patronuojančiosios bendrovės atsakomybe, o 2008 m. gruodžio 19 d. *Nedri* galėjo susipažinti su *Hit Groep* atsakymo į pranešimą apie kaltinimus dalimi, susijusia su patronuojančiosios bendrovės atsakomybe.

41 2009 m. vasario 11 ir 12 d. įvyko išklausymas. Jame dalyvavo visos pranešimo apie kaltinimus adresatės, išskyrus *Hit Groep*, *Emesa* ir *Galycas*.

42 Keturiolika įmonių taip pat paaiškino, kad yra nepajėgios sumokėti baudą, kaip tai suprantama remiantis Pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą skirtų baudų apskaičiavimo gairių (OL C 210, 2006, p. 2, toliau – 2006 m. gairės) 35 punktu. Jos pateikė tokį paaiškinimą pagrindžiančių argumentų.

Papildomi prašymai pateikti informacijos

43 Vėliau Komisija išsiuntė prašymus pateikti informacijos GSW, MRT, *Tycsa*, TQ, *Companhia Previdente* ir *Socitrel*, siekdama išsiaiškinti kai kuriuos klausimus, visų pirma susijusius su įmonės struktūra. Nuo 2009 m. kovo 6 d. iki balandžio 15 d. šios įmonės pateikė atsakymus.

44 Siekdama nustatyti atitinkamų prekių pardavimų vertę ir grupių apyvartą Komisija pateikė prašymus pateikti informacijos taip pat visoms pradinio sprendimo adresatėms. Visos adresatės atsakė į šiuos prašymus.

Ginčijamas sprendimas

45 Ginčijamas sprendimas susijęs su ĮPA tiekėjų, dalyvavusių nustatant kvotas, pasiskirstant klientus, nustatant kainas ir pasikeičiant jautria komercine informacija apie kainą, kiekį ir klientus Europos, regiono ir nacionaliniu lygmenimis, karteliu. Pagal ginčijamo sprendimo 1 konstatuojamąją dalį taip šios įmonės padarė vieną tęstinį SESV 101 straipsnio 1 dalies, o nuo 1994 m. sausio 1 d. – ir EEE susitarimo 53 straipsnio 1 dalies pažeidimą. Neteisėti veiksmai buvo atliekami bent nuo 1984 m. pradžios ir tęsėsi iki 2002 m. rugsėjo 19 d.

46 Buvo tiriamos 18 įmonių. Ginčijamo sprendimo 122–133 konstatuojamosiose dalyse bendrai apibūdinami nagrinėjami karteliniai susitarimai. Toliau trumpai išdėstomos šios konstatuojamosios dalys, nes jose nurodytos faktinės aplinkybės leidžia geriau suprasti ginčo dalyką.

47 Bent nuo pirmos devintojo dešimtmečio pusės (1984 m.) iki Komisijos patikrinimų, atliktų 2002 m. rugsėjo 19 ir 20 d., kelios ĮPA sektoriuje veiklą vykdžiusios įmonės iš dalies arba nuolat dalyvavo paneuropiniuose susitarimuose, kuriuos sudarė vadinamasis „Ciuricho“ etapas ir vadinamasis „Europos“ etapas, arba tam tikrais atvejais nacionaliniuose arba regioniniuose susitarimuose. Paneuropiniais susitarimais ir nacionaliniais arba regioniniais susitarimais buvo siekiama vieno bendro tikslo – išsaugoti pusiausvyrą, kad būtų išvengta kainų smukimo besikeičiančioje Europos rinkoje, kuriai būdingi per dideli gamybiniai pajėgumai. Todėl įmonės nuolat bandė vengti nuožmios konkurencijos nacionalinėje rinkoje arba eksporto rinkose ir sudarydavo susitarimus dėl kvotų, kainos arba klientų pasidalijimo.

„Ciuricho klubas“ ir regioniniai susitarimai

48 Pirmas paneuropinio susitarimo etapas vadinasi „Ciuricho klubas“. Taigi nuo 1984 m. sausio 1 d. iki 1996 m. sausio 9 d. dėl stipraus spaudimo tuometinėms kainoms *Tréfileurope SA*, *Nedri*, WDI, DWK – arba jų pirmtakės – ir *Redaelli*, atstovaujanti kelioms kitoms Italijos įmonėms (bent 1993 m. ir 1995 m.), nustatydavo kvotas kiekvienai šaliai (Vokietija, Ispanija, Prancūzija, Italija, Austrija ir Beniliuksas), pasiskirstydavo klientus, nustatydavo kainas ir keitėsi jautria komercine informacija. Prie jų prisijungė Ispanijos gamintojos (1992 m. – *Emesa*, o 1993 m. – *Tycsa*), kurios, kiek tai susiję su Ispanijos rinka, maždaug tuo pačiu metu pradėjo rengti „Ispanijos klubo“ susitikimus iš pradžių su kitomis Ispanijos gamintojomis, paskui ir su Portugalijos gamintojomis. Devintąjį dešimtmetį „Ciuricho klubo“ susitikimai dažniausia vykdavo Ciuriche (Šveicarija), o dešimtąjį dešimtmetį – Diuseldorfe (Vokietija).

49 Ne vėliau kaip nuo 1995 m. sausio 23 d. ir visus likusius 1995 m. Italijos įmonės *Redaelli*, ITC, CB ir *Itas* (trys pastarosios dažnai buvo atstovaujamos *Redaelli*) su kitomis „Ciuricho klubo“ gamintojomis derėjosi dėl (persvarstyto) susitarimo dėl kvotų; jis turėjo reguliuoti Italijos gamintojų ir kitų „Ciuricho klubo“ gamintojų pardavimus Italijoje ir likusioje Europos dalyje. Galiausiai joks susitarimas nebuvo sudarytas, nes Italijos gamintojų pareikalautos eksporto kvotos buvo pripažintos pernelyg didelėmis. Tai lėmė, kad „Ciuricho klubas“ iširo, o jo paskutinis įrodytas susitikimas įvyko 1996 m. sausio 9 d.

50 Vis dėlto 1995 m. gruodžio 5 d. Italijos įmonės *Redaelli*, ITC, CB ir *Itas* sudarė susitarimą, nustatantį tiek kvotas Italijos rinkoje, tiek eksporto iš Italijos į kitas Europos šalis kvotas („Italijos klubas“). Toliau prie šių Italijos įmonių (vėl) prisijungė *Tréfileurope* ir *Tréfileurope Italia*, SLM, *Trame*, *Tycsa*, DWK ir *Austria Draht*. Iki Komisijos patikrinimų susitikimai vykdavo periodiškai siekiant stebėti, kaip vykdomas susitarimas dėl kvotų, nustatyti kainas (įskaitant vadinamąjį „papildomą“ antkainį), pasiskirstyti klientus ir pasikeisti jautria komercine informacija. Šios bendrovės taikė sudėtingą priežiūros per trečiuosius nepriklausomus asmenis, periodiškai kontroliuojančius kainas ir faktiškai parduotus kiekius klientams Italijoje, sistemą.

51 „Ciuricho klubo“ ir „Italijos klubo“ veiksmai buvo tam tikru būdu koordinuojami. *Redaelli*, paskui ir *Tréfileurope*, teikė informaciją paneuropinio susitarimo dalyviams. Savo ruožtu „Italijos klubo“ dalyviai taip pat gaudavo informacijos apie svarbius įvykius, susijusius su paneuropiniu susitarimu, iš *Redaelli*, paskui iš *Tréfileurope*, DWK ir *Tycsa*, dalyvavusiose abiejuose klubuose.

52 Tuo pačiu metu visus 1996 m. Italijos įmonės (bent *Redaelli*, CB, ITC ir *Itas*), *Tycsa* ir *Tréfileurope* derėjosi ir 1996 m. pabaigoje sudarė specialų susitarimą, vadinamąjį „Pietų susitarimą“, nustatantį kiekvienos dalyvės skverbimosi į Pietų šalis (Belgija, Ispanija, Prancūzija, Italija ir Liuksemburgas) laipsnį ir apimantį jų įsipareigojimą kartu derėtis dėl kvotų su kitomis Šiaurės Europos gamintojomis.

„Europos klubas“ ir regioniniai susitarimai

53 Siekdamos įveikti „Ciuricho klubo“ krizę buvusios šio klubo dalyvės (tačiau jau ne taip dažnai dalyvaujant Italijos gamintojoms, visų pirma *Redaelli*) toliau periodiškai susitikdavo nuo 1996 m. sausio mėn. iki 1997 m. gegužės mėn. Galiausiai 1997 m. gegužės mėn. *Tréfileurope*, *Nedri*, WDI, DWK, *Tycsa* ir *Emesa* (toliau – nuolatinės narės) patvirtino persvarstytą paneuropinį susitarimą, kuriuo jos pasidalijo kvotas, apskaičiuotas remiantis tam tikru referenciniu regionu ir tam tikru referenciniu laikotarpiu (1995 m. ketvirtasis ketvirtis–1997 m. pirmasis ketvirtis). Šis antras paneuropinio susitarimo etapas vadinasi „Europos klubas“.

54 Be to, nuolatinės narės pasidalijo klientus ir nustatė prekių kainas (tam tikru būdu kartu ir pagal šalį, ir pagal klientą). Jos susitarė dėl koordinavimo taisyklių, įskaitant kiekvienoje šalyje už susitarimų įgyvendinimą ir koordinavimą su kitomis suinteresuotomis įmonėmis, vykdančiomis veiklą toje pačioje šalyje arba susijusiomis su tais pačiais klientais, atsakingų koordinatorių paskyrimą. Maža to,

periodiškai susitikdavo jų įvairių lygmenų atstovai (direktoriai ir pardavimų atstovai), siekiant prižiūrėti, kaip vykdomi susitarimai. Jie keitėsi jautria komercine informacija. Tuo atveju, kai komercinis elgesys neatitikdavo sutartojo, buvo taikoma atitinkama kompensacijų sistema.

55 Neperžengdamos šio paneuropinio susitarimo ribų nuolatinės narės, kartais ir Italijos gamintojos bei *Fundia Hjulsbro AB* (toliau – *Fundia*), taip pat turėjo dvišalių (arba daugiašalių) kontaktų ir *ad hoc* dalyvavo nustatant kainas ir dalijantis klientus, jei buvo tuo suinteresuotos (atsižvelgiant į jų buvimą aptariamoje rinkoje).

56 Bent nuo 2000 m. rugsėjo mėn. iki Komisijos patikrinimų 2002 m. rugsėjo mėn. nuolatinės narės ITC, CB, *Redaelli*, *Itas* ir SLM periodiškai susirinkdavo, siekdamos įtraukti Italijos įmones į „Europos klubą“ kaip nuolatines nares.

57 Tuo pačiu laikotarpiu buvo diskutuojama ne tik apie bendrų kvotų nustatymą pagal geografines zonas, bet ir apie kvotų pasidalijimą pagal klientus. Paprastai konkrečią nacionalinę rinką koordinuojanti įmonė taip pat turėjo vadovauti deryboms dėl detalaus kvotų pasiskirstymo pagal toje šalyje įsikūrusius klientus.

58 Be to, „Europos klubo“ narės nuolatinėmis narėmis norėjo matyti ne tik Italijos gamintojas, bet ir visas kitas dideles ĮPA gamintojas, su kuriomis anksčiau buvo sudariusios susitarimus arba turėjo dvišalių ar daugiašalių kontaktų, ir paskirstyti Europos kvotas pagal šalis, kaip tai buvo daroma „Ciuricho klube“.

59 Kartu su paneuropiniu susitarimu ir „Italijos klubu“ penkios Ispanijos įmonės TQ, *Tycsa*, *Emesa*, *Galycas* ir *Proderac* (pastaroji nuo 1994 m. gegužės mėn.) ir dvi Portugalijos įmonės *Socitrel* (nuo 1994 m. balandžio mėn.) ir *Fapricela* (nuo 1998 m. gruodžio mėn.) susitarė nekeisti Ispanijoje ir Portugalijoje turimų rinkos dalių ir nustatyti kvotas, pasiskirstyti klientus, įskaitant skelbiančius viešuosius darbų pirkimus, taip pat nustatyti kainas ir mokėjimo sąlygas. Be to, jos pasikeitė jautria komercine informacija („Ispanijos klubas“).

60 Paneuropiniai ir regioniniai susitarimai („Italijos klubas“ / „Ispanijos klubas“ / „Pietų susitarimas“) galiojo iki momento, kai 2002 m. rugsėjo mėn. Komisija atliko patikrinimus.

61 Konkrečiai dėl *Nedri* Komisija konstatuoja, kad nuo 1984 m. sausio 1 d. iki 2002 m. rugsėjo 19 d. ši tiesiogiai dalyvavo kartelyje (ginčijamo sprendimo 802 konstatuojamoji dalis).

62 Ji taip pat pažymi, kad nuo 1987 m. gegužės 1 d. iki 1994 m. gegužės 1 d. ir nuo 1997 m. gruodžio 31 d. iki 2002 m. sausio 17 d. *Hit Groep* tiesiogiai ir netiesiogiai priklausė visas *Nedri* kapitalas. Dėl tarp šių laikotarpių buvusio periodo, kai *Nedri* priklausė bendrovei *Nedri Draht Beteiligungs*, kurios pačios 70 % akcijų priklausė *Hit Groep*, o 30 % – *Thyssen Draht*, Komisija pažymi, kad neturi pakankamai įrodymų, patvirtinančių, jog *Hit Groep* darė arba galėjo daryti lemiamą įtaką *Nedri*. Todėl ji nelaiko *Hit Groep* atsakinga už *Nedri* pažeidimus laikotarpiu nuo 1994 m. gegužės 1 d. iki 1997 m. gruodžio 31 d. (ginčijamo sprendimo 804 konstatuojamoji dalis).

63 Ginčijamo sprendimo 805–812 konstatuojamosiose dalyse Komisija daro prielaidą, kad *Hit Groep*, kuriai nuo 1998 m. sausio 1 d. iki 2002 m. sausio 17 d. priklausė 100 % *Nedri* akcijų, darė šiai lemiamą įtaką, ir atmeta *Hit Groep* argumentus, kuriais siekiama paneigti šią prezumpciją.

64 Ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 9 punkte Komisija daro išvadą, kad *Nedri* ir *Hit Groep* pažeidė SESV 101 straipsnį, nes nuo 1984 m. sausio 1 d. iki 2002 m. rugsėjo 19 d., kiek tai susiję su *Nedri*, ir nuo 1998 m. sausio 1 d. iki 2002 m. sausio 17 d., kiek tai susiję su *Hit Groep*, dalyvavo sudarant visus susitarimus ir derinant veiksmus ĮPA sektoriuje.

65 Ginčijamo sprendimo 2 straipsnio 9 punkte Komisija skiria, pirma, bendrai ir solidariai *Nedri* ir *Hit Groep* 5 056 500 eurų baudą, antra, *Hit Groep* – 1 877 500 eurų baudą.

Procesas ir šalių reikalavimai

66 2010 m. rugsėjo 13 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo *Nedri* pareiškimą, juo ji pareiškė šį ieškinį.

67 2011 m. birželio 6 d. nutartimi Bendrasis Teismas paprašė Komisijos pateikti jam antrą keičiantį sprendimą. Komisija šį prašymą įvykdė 2011 m. birželio 16 d.

68 2011 m. liepos 26 d. rašte *Nedri* nurodė, kad nenori taisyti savo pagrindų dėl to, kad priimtas antras keičiantis sprendimas.

69 Rašytinė proceso dalis buvo baigta 2011 m. gruodžio 15 d. Komisijai ištaisius tripliką.

70 Nuo 2013 m. rugsėjo 23 d. pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas paskirtas į šeštąją kolegiją, todėl ši byla 2013 m. spalio 3 d. buvo paskirta šiai kolegijai.

71 1991 m. gegužės 2 d. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 52 straipsnio 2 dalyje numatytas preliminarus pranešimas šeštajai kolegijai buvo pateiktas 2013 m. lapkričio 8 d.

72 2013 m. gruodžio 17 d., taikydamas 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, Bendrasis Teismas ieškovei raštu pateikė klausimą dėl galimos 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Schindler Holding ir kt. / Komisija* (C-501/11 P, Rink., EU:C:2013:522) įtakos pirmajam pagrindui, pateiktam grindžiant jos ieškinį. Ieškovė atsakė į šį klausimą.

73 2014 m. sausio 30 d. raštu *Nedri* atsisakė grindžiant jos ieškinį pateikto pirmojo pagrindo, susijusio su SESV 101 straipsnio, Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies ir pareigos motyvuoti pažeidimu.

74 2014 m. gegužės 14 d. remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu Bendrasis Teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

75 2014 m. birželio 27 d. posėdyje buvo išklausytos šalių kalbos ir atsakymai į Bendrojo Teismo žodžiu ir raštu pateiktus klausimus.

76 *Nedri* Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 9 punktą tiek, kiek jis susijęs su laikotarpiu, dėl kurio ginčijama *Hit Groep* atsakomybė,

— panaikinti ginčijamo sprendimo 2 straipsnio 9 punktą tiek, kiek jis susijęs su jai skirtos baudos dydžiu,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

77 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

78 Grįsdama prašymą dėl panaikinimo *Nedri* pateikia du pagrindus.

79 Pirma, *Nedri* nurodo, kad Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalį, 2006 m. gaires, teisingumo ir proporcingumo principus bei pareigą motyvuoti, kai 10 % apyvartos, pasiektos praėjusiais finansiniais metais, dydžio maksimalią ribą pritaikė jos 2009 m. apyvartai, nors turėjo šią maksimalią ribą taikyti 2002 m. apyvartai.

80 Antra, *Nedri* nurodo, kad sumažindama jos baudos dydį tik 25 %, o ne 30 %, Komisija pažeidė, viena vertus, Pranešimo apie atleidimą nuo baudų ar jų sumažinimą 23 dalį ir, kita vertus, pareigą motyvuoti.

Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies, 2006 m. gairių, teisingumo ir proporcingumo principų bei pareigos motyvuoti pažeidimu dėl to, kad apskaičiuodama „Nedri“ skirtos baudos dydį Komisija pritaikė 10 % apyvartos dydžio maksimalią ribą 2009 finansiniams metams, o ne 2002 finansiniams metams

Ginčijamo sprendimo priminimas

81 Iš ginčijamo sprendimo 1063 ir paskesnių konstatuojamųjų dalių matyti, kad Komisija manė, jog nustatydama Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalyje numatytą 10 % apyvartos dydžio maksimalią ribą turi atsižvelgti į 2009 finansinių metų apyvartą, tačiau *Nedri* tai ginčijo ir manė, kad reikia remtis 2002 finansiniais metais, t. y. paskutiniais jos dalyvavimo darant pažeidimą metais.

Šalių argumentai

82 *Nedri* iš esmės teigia, kad Komisija nepagrįstai pritaikė 10 % apyvartos dydžio maksimalią ribą 2009 finansiniams metams ir atmetė jos prašymą remtis šiuo klausimu 2002 finansiniais metais. Jos nuomone, taip Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalį, 2006 m. gaires, visų pirma jų 32 punktą, taip pat teisingumo ir proporcingumo principus.

83 Anot ieškovės, iš 2007 m. birželio 7 d. Sprendimo *Britannia Alloys & Chemicals / Komisija* (C-76/06 P, Rink., EU:C:2007:326, 20 ir 25 punktai) matyti, kad jei esminiai atitinkamos įmonės ekonominės situacijos pasikeitimai įvyksta tarp pažeidimo padarymo laikotarpio ir to momento, kai priimamas Komisijos sprendimas, kuriuo jai skiriama bauda, reikia atsižvelgti į jos realią ekonominę situaciją pažeidimo padarymo laikotarpiu.

84 Tačiau, jos nuomone, 2009 m. pasiekta apyvarta jokiu būdu neatspindi visų įprastos ekonominės veiklos metų per dvylikos mėnesių laikotarpį ir neparodo realios ekonominės situacijos pažeidimo padarymo laikotarpiu.

85 Iš tikrųjų 2001 m. *Nedri* pasiekta apyvarta sudarė 31 641 636 eurų, o 2009 m. – 69 345 000 eurų. Tokį pokytį lėmė, pirma, labai padidėjusi žaliavų kaina ir, antra, WDI veiklos perėmimas ĮPA sektoriuje per tą laikotarpį.

86 Ieškovė teigia, kad esminiai įmonės ekonominės situacijos pokyčiai įvyko pasibaigus pažeidimo laikotarpiui, tačiau iki galutinio sprendimo priėmimo momento, o tai pateisina, kad Komisija turi remtis paskutiniais pažeidimo laikotarpio finansiniais metais, t. y. 2002 finansiniais metais.

87 Be to, kadangi ieškovė yra vieno produkto įmonė, jos nuomone, ji buvo nubausta kur kas labiau nei didelės įmonės, kurių veiklos spektras yra platus.

88 Komisija nesutinka su šiais argumentais.

Bendrojo Teismo vertinimas

– Principų priminimas

89 Pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalį Komisija savo sprendimu gali skirti baudas įmonėms ir įmonių asociacijoms, jeigu jos tyčia ar dėl neatsargumo pažeidžia SESV 101 ir 102 straipsnių nuostatas. Vienai įmonei ar įmonių asociacijai – pažeidimo dalyvei – skiriama bauda negali viršyti 10 % jos bendrosios apyvartos praėjusiais finansiniais metais.

90 Teisingumo Teismas patikslino, kad maksimalia su apyvarta susijusia riba, numatyta Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalyje, siekiama išvengti, kad Komisijos skiriamos baudos būtų neproporcingos atitinkamos įmonės dydžiui (Sprendimo *Britannia Alloys & Chemicals / Komisija*, EU:C:2007:326, 24 punktas).

91 Tai yra visoms įmonėms vienodai taikoma maksimali riba, priklausanti nuo konkrečios įmonės dydžio, kurios tikslas yra kitoks ir nepriklauso nuo pažeidimo sunkumo ir trukmės kriterijų tikslo. Vienintelė įmanoma jos pasekmė – kad remiantis šiais kriterijais apskaičiuotas baudos dydis būtų sumažintas iki leistino maksimalaus lygio. Maksimalios ribos taikymas lemia, kad suinteresuotoji įmonė nemoka baudos, kurią iš esmės priklausytų mokėti remiantis šių kriterijų pagrindu atliktu vertinimu (2005 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, Rink., EU:C:2005:408, 281–283 punktai).

92 Kitaip tariant, 23 straipsnio 2 dalyje nustačius 10 % kiekvienos įmonės, dalyvavusios darant pažeidimą, apyvartos maksimalią ribą siekiama būtent išvengti, kad skirta bauda, didesnė nei ši maksimali riba, viršytų įmonės pajėgumą mokėti baudą tuo metu, kai Komisija ją pripažįsta atsakinga už pažeidimą ir skiria piniginę sankciją (2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *YKK ir kt. / Komisija*, C-408/12 P, Rink., EU:C:2014:2153, 63 punktas).

93 „Praėję ūkiniai [finansiniai] metai“, kaip jie suprantami pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, iš esmės reiškia kiekvienos susijusios įmonės paskutinius ištisus veiklos metus, ėjusius prieš priimant sprendimą (2010 m. balandžio 28 d. Sprendimo *Gütermann ir Zwicky / Komisija*, T-456/05 ir T-457/05, Rink., EU:T:2010:168, 80 punktas; taip pat šiuo klausimu žr. 83 punkte minėto Sprendimo *Britannia Alloys & Chemicals / Komisija*, EU:C:2007:326, 32 punktą).

94 Tiek iš sistemos, kuriai priklauso Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies antros pastraipos nuostatos, tikslų, tiek iš šio sprendimo 92 punkte minėtos teismo praktikos matyti, kad taikant 10 % maksimalią ribą preziumuojama, pirma, jog Komisija turi duomenų apie prieš sprendimo priėmimą ėjusių finansinių metų apyvartą ir, antra, kad šie duomenys atspindi ištisus dvylikos mėnesių įprastos ekonominės veiklos metus (2005 m. lapkričio 29 d. Sprendimo *Britannia Alloys & Chemicals / Komisija*, T-33/02, Rink., EU:T:2005:428, 38 punktas ir 93 punkte minėto Sprendimo *Gütermann ir Zwicky / Komisija*, EU:T:2010:168, 95 punktas).

95 Nors iš 83 punkte minėto Sprendimo *Britannia Alloys & Chemicals / Komisija* (EU:C:2007:326, 32 punktas) matyti, kad apskaičiuodama Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalyje numatytą maksimalų baudos dydį Komisija iš principo turi atsižvelgti į atitinkamos įmonės apyvartą, pasiektą paskutiniais ištisais metais, ėjusiais prieš priimant sprendimą, kuriuo skirta bauda, vis dėlto iš teisės akto, kuriame yra ši nuostata, konteksto ir tikslų aišku, kad jeigu finansinių metų, ėjusių prieš priimant Komisijos sprendimą, apyvarta neatspindi ištisų dvylikos mėnesių įprastos ekonominės veiklos metų ir nesuteikia jokios naudingos informacijos apie realią atitinkamos įmonės ekonominę situaciją bei tinkamą jai skirtinos baudos lygį, į tokią apyvartą negali būti atsižvelgta nustatant maksimalių baudos dydį. Pastaruoju atveju, kuris įmanomas tik išskirtinėmis aplinkybėmis, apskaičiuodama maksimalų baudos dydį Komisija privalo remtis paskutiniais finansiniais metais,

atspindinčiais ištisus įprastos ekonominė veiklos metus (2012 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *1. garantovaná / Komisija*, T-392/09, EU:T:2012:674, apeliacine tvarka patvirtinto 2014 m. gegužės 15 d. Sprendimu *1. garantovaná / Komisija*, C-90/13 P, EU:C:2014:326, 86 punktas).

96 Pavyzdžiui, jei finansiniai metai pasibaigė prieš priimant sprendimą, tačiau dar nėra parengta atitinkamos įmonės metinė atskaitomybė ar ji dar nebuvo perduota Komisijai, pastaroji, taikydama Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalį, turi teisę ir netgi pareigą atsižvelgti į ankstesnių finansinių metų apyvartą. Be to, jei dėl reorganizavimo ar apskaitos metodikos pakeitimo įmonė už praėjusius finansinius metus sudarė trumpesnio nei dvylikos mėnesių laikotarpio finansinę atskaitomybę, Komisija, taikydama šią nuostatą, turi teisę atsižvelgti į ankstesnių ištisų finansinių metų apyvartą. Tas pats pasakytina tuo atveju, kai atitinkama įmonė nerealizavo jokios apyvartos finansiniais metais, ėjusiais prieš Komisijai priimant sprendimą (94 punkte minėto Sprendimo *Britannia Alloys & Chemicals / Komisija*, EU:T:2005:428, patvirtinto 83 punkte minėto Sprendimo *Britannia Alloys & Chemicals / Komisija*, EU:C:2007:326, 27 ir 30 punktais, 39 punktas).

97 Vis dėlto buvo nuspręsta, kad dėl ieškovės argumento, jog konkrečiais metais pasiekta jos bendra apyvarta buvo „dirbtinai padidinta“ dėl tariamai labai padidėjusių žaliavos kainų, pakanka pažymėti, kad tokia aplinkybė, jei būtų įrodyta, nesudarytų kliūčių atsižvelgti į tokią apyvartą apskaičiuojant maksimalų baudos dydį. Iš tikrųjų iš teismo praktikos matyti, kad šiuo tikslu gali būti atsižvelgta į įmonės apyvartą, nepaisant to, kad ji iš esmės skiriasi nuo ankstesnių finansinių metų apyvartos, jeigu tai yra ištisų finansinių metų, kai iš tikrųjų buvo vykdoma ekonominė veikla, apyvarta. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad teismo praktikoje padaryta nuoroda į „ištisus įprastos ekonominės veiklos metus“ siekiama išvengti atsižvelgimo į finansinius metus, kuriais atitinkama įmonė užbaigė savo veiklą, nors jos ekonominė veikla dar nebuvo visiškai nutraukta, ar apskritai finansinius metus, kuriais atitinkamos įmonės elgesys rinkoje nebuvo panašus į įprastą ekonominę veiklą vykdančios įmonės elgesį. Tačiau vien aplinkybė, kad konkrečių finansinių metų apyvarta arba pelnas yra daug mažesnis ar didesnis nei prieš tai buvusių finansinių metų apyvarta ar pelnas, nereiškia, jog aptariami finansiniai metai nėra ištisi įprastos ekonominės veiklos metai (2012 m. gruodžio 12 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Almamet / Komisija*, T-410/09, EU:T:2012:676, 253 punktas).

98 Be to, pagal nusistovėjusią teismo praktiką motyvavimas, reikalaujamas pagal SESV 296 straipsnį, turi atitikti atitinkamo teisės akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai parodyti institucijos, priėmusios ginčijamą aktą, argumentus taip, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti priimtos priemonės priežastis, o kompetentingas teismas – vykdyti jos kontrolę. Reikalavimas pateikti motyvus turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkrečios bylos aplinkybes, ypač į akto turinį, pateiktų motyvų pobūdį ir šio akto adresatų ar kitų asmenų, su kuriais jis tiesiogiai ir konkrečiai susijęs, suinteresuotumą gauti paaiškinimus. Nereikalaujama motyvuojant išvardyti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes klausimas, ar teisės akto motyvavimas atitinka SESV 296 straipsnio reikalavimus, turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant ne tik į jo formuluotę, bet ir į aplinkybes bei visas atitinkamą klausimą reglamentuojančias teisės normas (1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija / Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink., EU:C:1998:154, 63 punktas; 2003 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *Vokietija / Komisija*, C-301/96, Rink., EU:C:2003:509, 87 punktas ir 2004 m. birželio 22 d. Sprendimo *Portugalija / Komisija*, C-42/01, Rink., EU:C:2004:379, 66 punktas).

99 Dėl proporcingumo principo reikia priminti, kad remiantis Teisingumo Teismo praktika pagal jį reikalaujama, kad Sąjungos institucijų veiksmai neviršytų to, kas tinkama ir būtina aptariamais teisės aktais siekiamiems teisėtiems tikslams įgyvendinti, todėl kai galima rinktis iš kelių tinkamų priemonių, reikia taikyti mažiausiai suvaržančią, o sukelti nepatogumai neturi būti neproporcingi siekiamiems tikslams (žr. 2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Schaible*, C-101/12, Rink., EU:C:2013:661, 29 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

– Dėl pirmojo pagrindo pagrįstumo

100 Šiuo atveju *Nedri* iš esmės nurodo, kad nuo 2002 m. iki 2009 m. jos struktūra pasikeitė, o apyvarta padidėjo ir kad šios aplinkybės pateisina tai, jog į 2009 finansinius metus neturi būti atsižvelgiama nustatant 10 % apyvartos dydžio maksimalią ribą, nes ji neatspindi realios ekonominės situacijos pažeidimo darymo laikotarpiu (t. y. nuo 1987 m. iki 2002 m.).

101 Konstatuotina, kad *Nedri* 2009 finansinių metų apyvarta yra „bendra apyvarta“ prieš ginčijamo sprendimo priėmimą „buvusiais finansiniais metais“ ir kad tai yra ištisų finansinių metų, kai ieškovė iš tikrųjų vykdė ekonominę veiklą, apyvarta; ieškovė, beje, neginčija šio fakto.

102 Todėl atsižvelgiant į šio sprendimo 93 ir 97 punktuose paminėtą Bendrojo Teismo praktiką *Nedri* argumentai, susiję su, pirma, jos struktūros pokyčiais, antra, jos padidėjusia apyvarta nuo 2002 m. iki 2009 m., nėra reikšmingi, nes tai nėra išskirtinės aplinkybės, galinčios pateisinti Komisijos atsižvelgimą į prieš 2009 m. ėjusių finansinių metų apyvartą.

103 Šiuo klausimu darytina išvada, kad pagal šio sprendimo 96 punkte minėtą teismo praktiką WDI veiklos ĮPA sektoriuje perėmimas nėra išskirtinė aplinkybė, kuri galėtų pateisinti Komisijos atsižvelgimą į kitus finansinius metus nei tie, kurie ėjo prieš priimant ginčijamą sprendimą.

104 Dėl remiantis 83 punkte minėto Sprendimo *Britannia Alloys & Chemicals / Komisija* (EU:C:2007:326) 25 punkte pateiktų ieškovės argumentų, kad reikėjo atsižvelgti į apyvartą, parodančią jos realią ekonominę situaciją „pažeidimo padarymo laikotarpiu“, dėl ko būtų atsiribota nuo bet kokių po šio laikotarpio ėjusių finansinių metų, reikia konstatuoti, kad taip aiškinant sistemingai nebūtų paisoma teismo praktikos dėl Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies, pagal kurią, išskyrus išskirtinius atvejus, reikia remtis bendra apyvarta, pasiekta finansiniais metais, ėjusiais prieš priimant ginčijamą sprendimą. 83 punkte minėtame Sprendime *Britannia Alloys & Chemicals / Komisija* (EU:C:2007:326) nenurodyta, kad Teisingumo Teismas būtų norėjęs nepaisyti šios nusistovėjusios teismo praktikos. Atvirkščiai, reikia konstatuoti, kad ši teismo praktika aiškiai patvirtinta 83 punkte minėto Sprendimo *Britannia Alloys & Chemicals / Komisija* (EU:C:2007:326) 30 ir 41 punktuose. Todėl minėto Teisingumo Teismo sprendimo 25 punktą reikia vertinti atsižvelgiant į konkrečias tos bylos aplinkybės, o ne kaip nuo Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies antros pastraipos ir jos aiškinimo teismo praktikoje nukrypti leidžiančią nuostatą.

105 Galiausiai būtent todėl Komisija nepadarė klaidos, kai rėmėsi ieškovės 2009 m. apyvarta, į kurią ir reikėjo atsižvelgti pagal šio sprendimo 93 ir 97 punktuose minėtą teismo praktiką.

106 Todėl Komisija nepažeidė Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies.

107 Darytina išvada, kad Komisija nepažeidė proporcingumo principo dėl to, jog apskaičiuodama Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalyje nustatytą 10 % maksimalią ribą rėmėsi 2009 finansiniais metais, nes atsižvelgė, kaip ir turėjo, į paskutinius ištisus dvylikos mėnesių įprastos ieškovės ekonominės veiklos metus.

108 Galiausiai reikia atmesti kaltinimą dėl motyvų stokos, nes ginčijamo sprendimo 1063 ir paskesnėse konstatuojamosiose dalyse aiškiai nurodytos priežastys, dėl kurių Komisija rėmėsi ieškovės 2009 m. apyvarta.

109 Todėl pirmasis pagrindas atmestinas.

Dėl antrojo pagrindo, susijusio su Pranešimo apie atleidimą nuo baudų ar jų sumažinimą 23 dalies ir pareigos motyvuoti pažeidimu dėl to, kad Komisija turėjo sumažinti ieškovės baudos dydį 30 %, o ne 25 %

Ginčijamo sprendimo priminimas

110 Iš ginčijamo sprendimo 1082–1087 konstatuojamųjų dalių matyti, kad Komisija manė, jog dėl *Nedri* bendradarbiavimo jos baudos dydis galėjo būti sumažintas 25 %.

Šalių argumentai

111 *Nedri* teigia, kad jai, kaip antrajai Pranešimo apie atleidimą nuo baudų ar jų sumažinimą 21 dalies reikalavimus įvykdžiusiai įmonei, skirtos baudos dydis galėjo būti sumažintas iki 30 %.

112 Pirmiausia ji primena, kad pateikė įrodymų, kuriuos turėjo 2002 m. spalio 23 d., t. y. praėjus šiek tiek daugiau nei mėnesiui po 2002 m. rugsėjo 19 ir 20 d. patikrinimų. Komisija nusprendė, kad taip ji suteikė pagalbą ankstyvoje procedūros stadijoje (ginčijamo sprendimo 1087 konstatuojamoji dalis). Be to, 2004 m. kovo 29 d. ji papildė savo prašymą atleisti nuo baudų ar jas sumažinti.

113 Toliau *Nedri* mano, jog Komisija pripažino, kad jos pateikta didelės apimties ir išsami informacija apie visus paneuropinius susitarimus, visų pirma apie „Ciuricho klubą“, Skandinavijos rinką, įskaitant *Addtek*, ir „Europos klubą“, turėjo didelės papildomosios vertės (ginčijamo sprendimo 1084 konstatuojamoji dalis).

114 Tačiau *Nedri* mano, pirma, kad atsižvelgiant į tai, kaip Komisija sugrupavo ginčijamame sprendime pateiktą informaciją, šių duomenų išsamumas ir kiekis neatsispindi visu mastu.

115 Antra, jos nuomone, ginčijamo sprendimo 1085 konstatuojamojoje dalyje Komisija nepagrįstai nusprendė, kad pateikta informacija apie klientų ir kvotų pasidalijimą Vokietijos rinkoje nelabai padėjo išsiaiškinti arba įrodyti pažeidimą. Iš tikrųjų, anot *Nedri*, ji pirmoji pateikė vertingos informacijos apie pokalbius „Europos klube“ dėl klientų ir kvotų pasidalijimo Vokietijos rinkoje. Ji paaiškina, kad taip pat pateikė įrodymų dėl daugybės susitikimų dėl klientų pasidalijimo. Taigi Komisijos surinkta informacija apie Vokietijos rinką, nurodyta ginčijamo sprendimo 354–357 išnašose, paremta iš *Nedri* gautais dokumentais. *Nedri* nuomone, be jos pateiktų įrodymų Komisija būtų galėjusi įrodyti tik kelis įvykusius susitikimus, ir ši institucija, kaip teigia ieškovė, nepaneigė tos aplinkybės ginčijamo sprendimo 1085 konstatuojamojoje dalyje. *Nedri* priduria, kad Komisija nepagrindė savo vertinimo, kad ši informacija neturėjo didelės papildomosios vertės.

116 Galiausiai *Nedri* nurodo, kad daugybė ginčijamo sprendimo nuorodų į jos atsakymus į prašymus pateikti informacijos, jos prašymą atleisti nuo baudų ar jas sumažinti, vykstant tyrimui pateiktą papildomą informaciją ir teiginius, kuriuos ji galėjo pateikti dėl Komisijos prielaidų (ginčijamo sprendimo 1082 ir 1087 konstatuojamosios dalys), parodo, kad jos bendradarbiavimas buvo platus ir nuolatinis.

117 Todėl, *Nedri* nuomone, jai skirtos baudos dydis buvo nepagrįstai sumažintas tik 25 %, o ne 30 %.

118 Komisija nesutinka su šiais argumentais.

Bendrojo Teismo vertinimas

119 Pagal Pranešimo apie atleidimą nuo baudų ar jų sumažinimą 20 ir paskesnes dalis:

„20. Įmonėms, kurios neatitinka [skirsnyje dėl atleidimo nuo baudų] numatytų sąlygų, gali būti sumažinta bauda, kuri kitaip joms būtų paskirta.

21. Kad įmonei būtų sumažinta bauda, ji privalo Komisijai pateikti įrodymus, kurie turėtų ženklią papildomąją vertę Komisijos turimų įrodymų apie įtariamą pažeidimą atžvilgiu, ir nutraukti savo [įtariamą] neteisėtą veiklą ne vėliau kaip įrodymų pateikimo metu.

22. Sąvoka „papildomoji vertė“ reiškia laipsnį, kuriuo pateikti įrodymai savo pobūdžiu ir (arba) nuodugnumu sustiprina Komisijos gebėjimą įrodyti minėtus faktus. Šiuo požiūriu Komisija paprastai teikia daugiau reikšmės raštiškiems įrodymams, atsiradusiems laikotarpiu, su kuriuo susiję tie faktai, negu vėliau susiformavusiems įrodymams. Lygiai taip pat tiesiogiai su minėtais faktais susiję įrodymai paprastai laikomi vertingesniais negu netiesioginiai įrodymai.

23. Administracinių procedūrų pabaigoje, priimdama galutinį sprendimą, Komisija nustato:

a) ar įmonės pateikti įrodymai turi ženklią papildomąją vertę Komisijos tuo metu jau turimų įrodymų atžvilgiu;

b) toliau pateiktą baudos, kuri kitaip būtų skirta įmonei, sumažinimo dydį:

— <…>

— antrai įmonei, kuri atitinka 21 dalies sąlygas: 20–30 % sumažinimas;

— <…>

Siekdama nustatyti sumažinimo dydį šiuose diapazonuose, Komisija atsižvelgia į laiką, kuomet buvo pateikti įrodymai, atitinkantys 21 dalies sąlygas, ir į jų papildomąją vertę. Ji taip pat gali atsižvelgti į tai, ar įmonė, įteikusi paraišką, bendradarbiavo nuosekliai ir be išlygų [į įmonės bendradarbiavimo nuo įrodymų pateikimo momento mastą ir tęstinumą].

Be to, jeigu įmonė pateikia įrodymus apie Komisijai iki tol nežinomus faktus, kurie tiesiogiai susiję su įtariamo kartelio veiklos pavojingumu ar trukme, Komisija neatsižvelgia į šiuos elementus nustatydama baudos dydį įmonei, pateikusiai šiuos įrodymus.“

120 Taigi nustatydama sumažinimo, į kurį antroji įmonė turi teisę, procentą Komisija turi atsižvelgti į įrodymų pateikimo datą ir jų papildomąją vertę. Ji taip pat gali atsižvelgti, tačiau neprivalo to daryti, į įmonės bendradarbiavimo nuo įrodymų pateikimo momento mastą ir tęstinumą.

121 Nagrinėjamu atveju darytina išvada, kad Komisija atsižvelgė į *Nedri* įrodymų pateikimo momentą (ginčijamo sprendimo 1082 ir 1087 konstatuojamosios dalys) ir įvertino šios pateiktų įrodymų papildomąją vertę (ginčijamo sprendimo 1082–1085 konstatuojamosios dalys). Ji taip pat atsižvelgė į *Nedri* bendradarbiavo nuo įrodymų pateikimo momento mastą ir tęstinumą (ginčijamo sprendimo 1087 konstatuojamoji dalis).

122 Todėl reikia iš karto atmesti kaltinimą, susijusi su ginčijamo sprendimo motyvavimo stoka.

123 Be to, reikia priminti, jog Pranešimo apie atleidimą nuo baudų ar jų sumažinimą 23 dalyje numatyta, kad antrai įmonei, kuri tenkina to paties pranešimo 21 dalies sąlygą, bauda sumažinama 20–30 % ir kad sumažinimas neperžengiant šių ribų priklauso nuo šio sprendimo 120 punkte minėtų trijų kriterijų.

124 Ankstyvas bendradarbiavimo pobūdis, pateiktų įrodymų papildomosios vertės laipsnis ir galimas atsižvelgimas į įmonės bendradarbiavimo apimtį pateikus juos yra kumuliaciniai kriterijai, vertinami atsižvelgiant į kiekvieno konkretaus atvejo kontekstą ir aplinkybes, dėl kurių baudos dydis gali būti sumažintas nuo 20 iki 30 %.

125 Dėl Komisijos atliekamo šių įvairių kriterijų taikymo, pirma, pažymėtina, kiek tai susiję su *Nedri* įrodymų pateikimo momento nustatymu, kad jos prašymas atleisti nuo baudos ar ją sumažinti buvo pateiktas praėjus mėnesiui po patikrinimų.

126 Taigi, be abejo, *Nedri* bendradarbiavo ankstyvoje administracinės procedūros stadijoje, ir Komisija tai pripažino ginčijamame sprendime (1087 konstatuojamoji dalis), tačiau ji nebendradarbiavo iškart po patikrinimų, kitaip nei, pavyzdžiui, ITC.

127 Nustatydama, kiek procentų galima sumažinti atleisti nuo baudos ar ją sumažinti prašančios įmonės baudą dėl šios bendradarbiavimo Komisija turi teisę atsižvelgti į šias faktines aplinkybes.

128 Antra, dėl *Nedri* bendradarbiavimo papildomosios vertės pirmiausia reikia konstatuoti, kad Komisija atsižvelgė į aplinkybę, jog šios pateikta informacija buvo susijusi su visais paneuropiniais susitarimais, visų pirma „Ciuricho klubu“, Skandinavijos rinka, įskaitant *Addtek*, ir „Europos klubu“ ir kad ji pripažino didelę šių duomenų papildomąją vertę. Tai matyti iš ginčijamo sprendimo 1082–1084 konstatuojamųjų dalių.

129 Toliau dėl *Nedri* argumentų, pateiktų dėl Vokietijos rinkos, Komisija iš esmės nusprendė, kad šie duomenys nelabai padėjo išsiaiškinti arba įrodyti pažeidimą, todėl jų papildomoji vertė nebuvo labai didelė.

130 Tačiau reikia konstatuoti, kad nesutikdama su tokiu vertinimu ieškovė tik nurodo, jog ji pirmoji pateikė Komisijai įrodymų šiuo klausimu, kad šie įrodymai buvo susiję su daug susitikimų dėl klientų pasidalijimo ir kad be šių įrodymų Komisija būtų galėjusi įrodyti tik kelis įvykusius susitikimus.

131 Vis dėlto ji neįrodo, kodėl Komisijos teiginys, kad klientų pasidalijimas Vokietijos rinkoje yra tik vienas iš daugelio tokio pasidalijimo pavyzdžių, pateiktų ginčijamo sprendimo 9.1.3.6 skirsnyje, neteisingas, todėl jos pateikti duomenys šiuo klausimu iš tiesų turi tik sąlyginę papildomąją vertę.

132 Darytina išvada, kad ir *Nedri* įrodymai, leidę įrodyti kai kuriuos įvykusius „Europos klubo“ susitikimus dėl vienos iš jame koordinuotų geografinių rinkų dalies, t. y. Vokietijos rinkos (šiuo klausimu ji remiasi ginčijamo sprendimo 220 konstatuojamąja dalimi ir 354 išnaša bei 223 konstatuojamąja dalimi ir 357 išnaša), turi tik sąlyginę papildomąją vertę. Be to, kaip teisingai pažymi Komisija, dėl šios rinkos vykusį kitą susitikimą galima įrodyti remiantis kitos kartelio narės pateiktais įrodymais (žr. ginčijamo sprendimo 221 konstatuojamąją dalį ir 354 ir 355 išnašas).

133 Trečia, iš ginčijamo sprendimo 1087 konstatuojamosios dalies matyti, kad Komisija iš tikrųjų atsižvelgė į tolesnį *Nedri* bendradarbiavimą.

134 Galiausiai atsižvelgiant į *Nedri* prašymo atleisti nuo baudos ar ją sumažinti pateikimo momentą, Komisijai pateiktų duomenų papildomąją vertę ir tolesnį bendradarbiavimą darytina išvada, kad Komisija nepadarė teisės klaidos, kai nusprendė, kad jos baudos dydį reikia sumažinti 25 %.

135 Todėl antrąjį pagrindą reikia atmesti.

136 Dėl šios priežasties reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

137 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, reikia jai nurodyti padengti bylinėjimosi išlaidas, kaip to prašė Komisija.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

***2. Nedri Spanstaal BV* padengia savo ir Europos Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Paskelbta 2015 m. liepos 15 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Bylos dalykas 2

Ginčo aplinkybės 4

Per procesą nagrinėjamas sektorius 4

Prekė 4

Pasiūlos struktūra 4

Paklausos struktūra 5

Prekyba Sąjungoje ir EEE 5

„Nedri“ ir jos patronuojančioji bendrovė „Hit Groep“ 5

Administracinė procedūra 6

Pirmasis prašymas atleisti nuo baudos ar ją sumažinti ir DWK atleidimas nuo baudos 6

Patikrinimai ir prašymai pateikti informacijos 6

Kiti prašymai atleisti nuo baudos ar ją sumažinti ir Komisijos pateikti atsakymai 7

Procedūros pradžia ir pranešimas apie kaltinimus 7

Galimybė susipažinti su bylos medžiaga ir išklausymas 7

Papildomi prašymai pateikti informacijos 8

Ginčijamas sprendimas 8

„Ciuricho klubas“ ir regioniniai susitarimai 9

„Europos klubas“ ir regioniniai susitarimai 9

Procesas ir šalių reikalavimai 11

Dėl teisės 11

Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies, 2006 m. gairių, teisingumo ir proporcingumo principų bei pareigos motyvuoti pažeidimu dėl to, kad apskaičiuodama „Nedri“ skirtos baudos dydį Komisija pritaikė 10 % apyvartos dydžio maksimalią ribą 2009 finansiniams metams, o ne 2002 finansiniams metams 12

Ginčijamo sprendimo priminimas 12

Šalių argumentai 12

Bendrojo Teismo vertinimas 13

– Principų priminimas 13

– Dėl pirmojo pagrindo pagrįstumo 15

Dėl antrojo pagrindo, susijusio su Pranešimo apie atleidimą nuo baudų ar jų sumažinimą 23 dalies ir pareigos motyvuoti pažeidimu dėl to, kad Komisija turėjo sumažinti ieškovės baudos dydį 30 %, o ne 25 % 16

Ginčijamo sprendimo priminimas 16

Šalių argumentai 16

Bendrojo Teismo vertinimas 17

Dėl bylinėjimosi išlaidų 19